

Orlí, nejsilnější pták, má podle indiánské tradice nejposrejší zrak a je nejobovnější ze všech ptáků. V hnízdě mezi skalními útesy, na něž dorážely sluneční paprsky, jež děsí projevůl, vítr foukal, bouře frala, malokdy dostal nakrmen, je vychován k síle a vytrvalosti. Proto je symbolem síly, odvahy a moči. Jeho per užívají Indiáni, aby vyjádřili vynikající výkon.

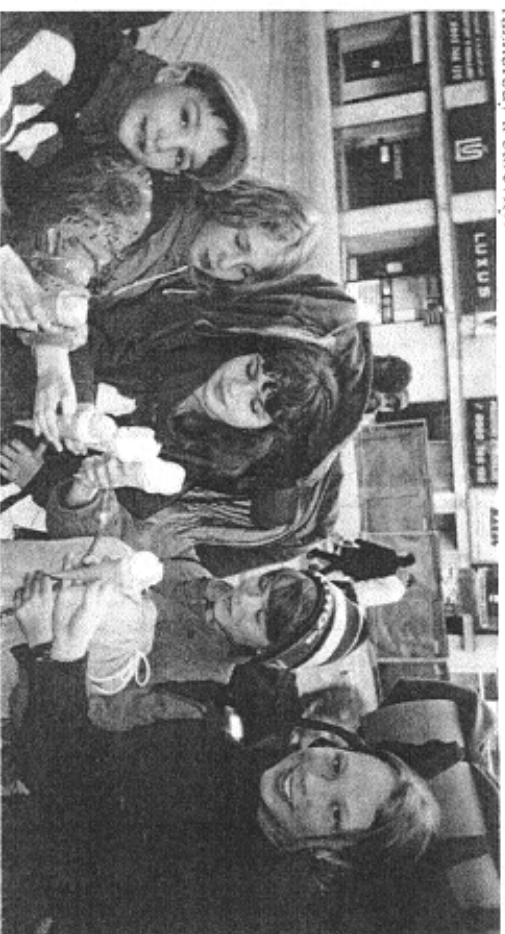
Muži, kteří získali ve svém životě mnoho orlích per, byli mezi indiány vysoce vážení a jejich klidné slovo znamenalo mnohem více než planěné projevy těch, kteří neměli za sebou takové činy.

Orlí pero je krásný symbol. I když se my nemůžeme dnes zdoit orlími perý, můžeme tímto symbolem znúči ve své mlavě to, co znamenalo orlí pero pro indiány. Budeme-li dodržovat smysl a woodcrafterská pravidla udlení významem: přiblížíme se tak Indiánové cestě výchovy.

Schůzky brněnských Vlků

Mlaky

Jaro začalo a čerstvý brněnský vzduch a hřející sluníčko přímo vybízi k hráčkám venku, protože protáhnutí našich těl mkomu neškodí. Na programu v klubovně jsou nejčastěji hry na získání činu, jako třeba kinovka, měření výšek a šířek všeho možného. Setonova hra obitisky listu, apodobně. Druhá část naší veledlouhé schůzky, jak jsem již zmínila, se odehrává venku hramm šlapané vybijení, fotbalu, brambory a spousty dalších her. Všechny hry na schůzkách rozvíjejí buď fyzické nebo duševní schopnosti. Program je různorodý a barevný.

Vlčovník

OBČASNÍK WOODCRAFT. KMENE VLKŮ

101
2003

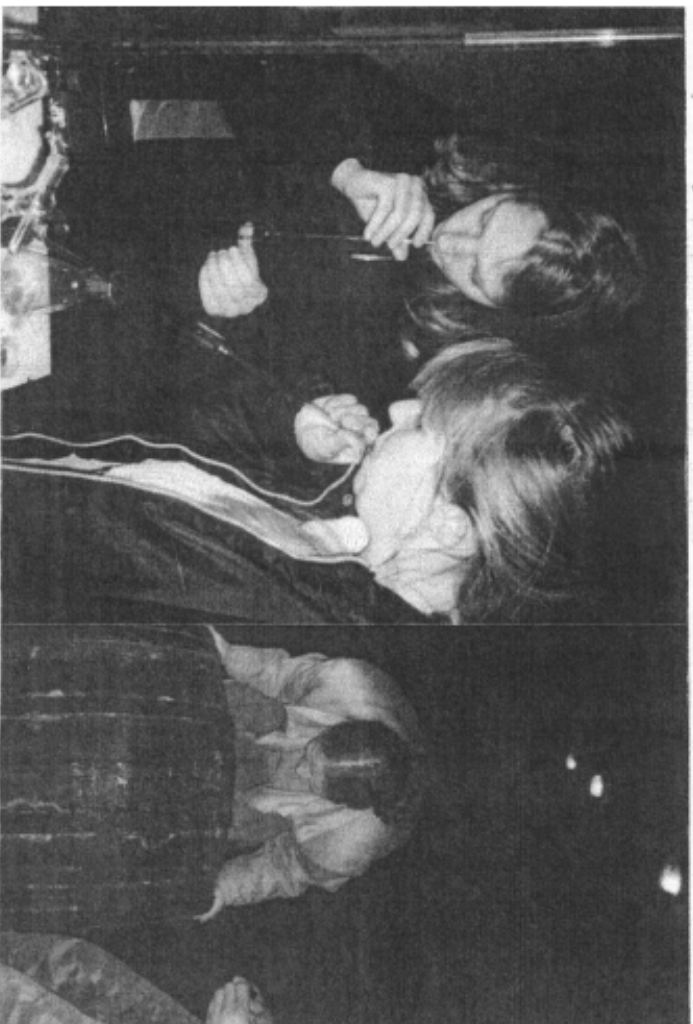
Brigáda u Vlka ve sklepe

Tereška (O)

Jednou na schůzce jsme se s Věticem domluvili, že bysme rády k němu na brigádu. Netrvalo dlouho a byl pátek, tak jsem počkala na nádraží na Skypiho a vytáhli jsme směr VELKE PAVLOVICE.

Večer jsme se s Vlkiem domluvili, že hned ráno dojedem za ním do sklepa a taky že jo. Bylo právě 8:30 když jsem se ocitla před Vlkovým sklepem. A už to začalo. Uří sudy ať ty šedý jsou zase čerň jo? Pak jsme začali přeláčet víno a tak dále...

Taky za máma hned přišel nám pomoci Pavel a za chvíli agi Skypí. A nevěřili byste kdo ještě. Jestě Pavel s Momikou.

A nejlepší na tom všem bylo, že mě to bavilo (moc). No, z mého pohledu myslím, že jsem se naučila hodně novým věcem a určitě nebude na škodu si je zapamatovat!

Pak jsme ještě chvíli jsme seděli všichni včetně Medvěda ve vinárně, nicméně můj velký hlad mě donutil rychle od máma odejít za Skypim, který už na mě „čekal s jídlem“.

Nakonec všechno dobře dopadlo a ve zdraví jsme se vrátily v neděli zpět k našim maminkám.

Countrybál ve Velkých Pavlovicích aneb jak jsem se učila tancovat

Terka (O)

Bylo to ve stejný víkend jako ta brigáda, o které jsem psala o kus výš. Takže začátek musu vyslechnat, protože probíhal stejně. Celá akce probíhala asi takto:

V sobotu odpoledne jsme se konečně schodli na tom, kdy a v kolik a kde si dáme sraz. Konečný verdikt byl takový: Kdosi prohlásil tak v 20:00 až tam jo? Jo. Otválo se. A tak už kromě toho, co si vzít na sebe, nebylo co řešit. Vlastně ani to ne (nebylo moc na výběr).

Dorazili jsme v poctiu čtvři (Pavel, Ladá, Klokánek a já), ale mňdo z našich mňkde. A tak začala zábava zhruba na bodě nůrazu!!!

Ale nášěstí netrvalo dlouho a dočkali jsme se Verunky, Pekačka a Nancyňky. (hned nám bylo veselejší)

Pak jsme sly s Nancy pro kluky dohn, aby šli s máma na plac a za chvíli to už nevydrželi ani ti zvlhli dva nahorě (Peky a Verča) a došli za máma si to taky zkusit.

A pak jsme se už ani nespůdli a vladla pohoda. V 00:00 se začali rozdvírat ceny z tomboły a dokonce někteří z nás i něco vyhráli, co???

Ale už bylo pozdě, a tak jsme se začali pomalu ale jistě odebírat domu do hajjan. Bylo to fakt moc fajn.

Výprava na Kořene

Imu (O)

Po menších nesláhačkách jsme se v pátek já, Peky a Pavel statečně vydali na Kořene. I když za deště, kteréj nás chytli ve vlaku. V Okrouhlé ještě přišlo a tak jsme se slávili pozdravit Nata a potom už jsme se vydali na táborišť. Tam kluci začali stavět zubra a já šla na dřevo. Sítihli jsme všechno ještě před slepákem a ten už jsme sledovali pékně ze sucha a teploučka. V sobotu ráno jsme vstali a čekali na Vlka až doveze chleba k snídani. Vlk nakonec dojel až už jsem já a Peky měli uvařenej a snědenej oběd. Chudák Pavel musel čekat. Po obědě jsem šla umýt nádobí a ostatní šli zkontrolovat stromky. Potom jsme se šli podívat na totem a chajdu v TO Severní koruna. Večer jsme šli i s kvítarou a bongem pozdravit Nata. Míšu a utopence. V neděli odjel Vlk už ráno. My jsme sbalili zubra, poklidili a šli k Natovi na grenu a ledňáky. A potom už jsme jeli táborit do pondělka k Vlkovi i s Maky a Terezou!